

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 5- desember 2007 2. årgang

Hans navn skal kalles Jesus.
Også inn i det nye året står dette fast.

Alle menneskers evige skjebne blir avgjort
etter deres stilling til dette navnet.
Og til denne personen.

Det stedfortreder-livet han levde og den soningsdøden
han led

blir enten til frifinnelse og evig liv,
eller til fordømmelse vekk fra Guds åsyn for evig.

Dette fordi mennesket vendte ryggen
til det budskapet som Jesus sa dem.

Du tar òg stilling til Jesus.
Likegyldighet til Han er det samme som å vende
ham ryggen.

Begynn ikke det nye året med å vende Jesus ryggen.
For da vil Jesus en gang vende ryggen til deg.

"Hans navn skal kalles Jesus, det er et frelsersnavn."

Må det nye året bli til velsignelse for Guds rike.

Må Himmelen
Gud velsigne dette
bladet slik at noen
ved disse linjer
kom inn på hjem-
vegen og fikk hjelp
til å vandre der.

Velkommen
som leser!

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kasserer (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne. 51 42 88 01
Sekretær: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88
1.varamann: Olav P. Malerød, Breidal, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Gunvor Lie, Sørbyvn.898, 3178 Våle.
Tlf: 33063584. gsynnove@hotmail.com
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jon.espeland@losmail.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Løftet av Øyvind Klavenæs	4
Nesten en kristen av P.P. Bliss	5
Barnehemmet "Celsos minne" av Jon Espeland	6
Andakt fra "Et ord i dag" av Ludvik Hope	7
Korsfestet med Kristus av Søren Pederson	8
En usigelig gave av Olaf Gjone	12
Erkjennelse av Tom Eftevand	13
Bibelhelg på Norsjø	13
Aldri forstummer tonen fra himmelen av Inger Lise Mangelrød	14
Salomos Høysang av Olaf Klavenæs	18
Ved korsets fot	20

Til orientering:

I forrige nummer skrev vi noe om nødvendigheten av å lese god oppbyggelseslitteratur.

Og saken er viktigere enn som så. Et uttrykk sier: Du blir det du leser. Og som åndsvesener gjør vi faktisk det. Det former ditt indre forestillingsliv. Ditt erkjennelsesliv blir rettet inn mot det bokstavene og ordene formidler til deg.

Derfor blir mange kriger og kamper på jordkloden vunnet gjennom det skrevne ord. Krigen om menneskesjelen; kampen om å få enkeltsjelene til å se himmel eller helvete som endestasjon for sitt liv.

Din tanke og ditt indre forestillingsliv er en avspeiling av hva du leser. Velg litteratur fra slike som var kjent på himmelveien. Les Bibelen og les skrifter fra slike som var kjent i Bibelen.

Tid til dette vil du ikke få, denne tid må du ta. Djevelen vil nemlig gjøre mye for å holde deg borte fra disse evighetskilder. Skal han seire i ditt liv også denne vinteren når det gjelder prioritering av godt lesestoff for evigheten, eller skal du bli ført nærmere synderes venn, Jesus, gjennom det du leser i fine vinterkvelder?

Med ønske om ei oppbyggelig julehelg og et godt nyttår under Jesu velsignede allmakt.

Landsstyret.

Løftet

Av Øyvind Klavenæs

1. Mos 12:2; *Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. Og i deg skal alle jordens slekter velsignes.*

Dette var løftet Gud gav Abraham. Et utrolig løfte, det største løfte som er uttalt til et menneske. Abraham må ha undret seg stort. ”Hva er grunnen til at jeg, akkurat jeg, får dette fantastiske budskapet?” Kalt ut av sitt land, en blant uendelig mange andre. Utvalgt av Himmels Hersker til å være stamfar til et stort folk, velsignet av den evige Gud.

Gud fikk vise Abraham at Guds egen Sønn var grunnlaget for dette løftet og den som løftet hvilte på.

Dette er en fortsettelse av løftet som først ble gitt til Eva, løftet om ham som skulle knuse slangens hode, og det er det samme løftet som følger ætten gjennom Adam, Abraham, Moses, Josef og David. Løftet er udødelig som Gud selv er det.

Så kom han som var grunnlaget for løftet, Jesus som gav det innhold, ja han som er selve løftet. Denne stridshelten fra Golgata som opphøyes på et kors til frelse for hver eneste sjel som ser det.

Joh. 3:14; *”Og likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik skal Menneskesønnen bli opphøyet, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv”.*

Dette er løftet.

Skal du gå inn i julehøytiden med dette løftet i ditt hjerte og sinn? Da er det god grunn til å feire med jubel og glede at du

har del med Menneskesønnen også i de himmelske gleder. Da kommer gaver og god mat ganske i bakgrunnen, når hjertet nærmest sprekker av glede over at Gud er din bror og venn.

Løftet om Frelseren følger fortsatt menneskeslekten, hvem kan forstå Guds nåde? Etter all ondskap utført av denne slekten står løftet til Abraham fortsatt ved lag. Han holder enda ut for at noen skal sannes inn til den evige juleglede. Kanskje nettopp deg?

Hvis Guds ord taler sant, gjelder Abrahams løfte deg. Hvis du ikke tar imot løftet, kan Herren ikke frelse deg. Derfor nødes du nå til å gripe det samme løfte som har vist seg å holde for så mange, og som er gitt av Gud selv, av Kongen!

Du som lever på løftet; fryd deg i det hver dag og hvil hos Jesus. Han strevde hardt for at du skal få hvile. Og del din glede med noen. Den er for stor til å rommes av et enkelt hjerte.

Nesten en kristen

Tekst/ tone av P.P. Bliss i 1871.

Skrevet etter at Bliss hadde hørt en preken over Ap.gj. 26:28, som sluttet med:
"Den som er nesten overtalt, er nesten frelst. Men å være nesten frelst er å være fullstendig fortapt."

Nesten en kristen, jeg har ei ro.
Nesten en kristen, nær ved å tro.
Da må du ikke si: La kallet gå forbi!
Engang det skal nok bli, men ei i dag.

Nesten en kristen, kom, kom i dag!
Nesten en kristen, nåden mottag!
Jesus deg innbyr her, Englene er deg nær,
Venner i forbønn er, - Å, vandrer, kom!

Nesten en kristen, endt høsten er.
Nesten en kristen, dommen er nær.
Nesten forfeilte seg, nesten ei frelste deg.
Nesten er dødens vei, Nesten – men tapt.

Barnehjemmet "Celsos minne"

Av Jon Espeland

Bildet viser hvor langt barnehjemmet og kirken i bydelen Horacio i Arequipa var kommet da Celso Valdiglesias døde. Det var han som administrerte byggingen sammen med gode medarbeidere og fagfolk. Barnehjemmet er den nymalte delen fremst i bildet. Bakenfor ses kirken som enda er under bygging. Barnehjemmet er nesten ferdig bygningsmessig, men innredning mangler. Celso sitt dødsfall har ført til at byggeprosessen foreløpig er lagt på is. Den vil starte opp igjen når vi har fått reorganisert vårt arbeid i Peru, og nye ansvarsforhold er på plass. Dette vil ta litt tid, blant må vi ansette et ektepar som skal ha ansvaret for barnehjemmet. I Peru er det vanlig å bruke navnet til personer en vil hedre på gater, bygninger og bydeler. Etter Celso sin død, ble det bestemt at barnehjemmet skal hete «Albergue Infantil Celso Valdiglesias». På norsk blir dette «Barnehjemmet Celso Valdiglesias», men i kortform vil vi kalle barnehjemmet «Celso's minne».

Takk til dere som støtter arbeidet i

bønn og offer. Evangelist Ubaldo Marca er ansvarlig for evangelisering og møtevirksomhet i denne fattige bydelen i Arequipa. Foreløpig samles de til møter i et midlertidig lokale i barnehjemmet. På det andre bildet ses Angel Choque som er vunnet ved Ubaldo sitt arbeid i bydelen Horacio. Han bærer her fram en hilsen fra sin lille og nye forsamling under bibelkurset i Arequipa i juni i år. Evangeliet bærer frukt i Arequipa!

Andakt fra "Et ord i dag"

Av Ludvig Hope (1871-1954). Fra andaktsboka "Et ord i dag", 1. nov, Lunde forlag

"Jesus som var trett av reisen, satt nu der ved brønnen" Joh. 4:6

Det er en stor lykke å vite og tro at Han som i dag sitter ved Guds høyre hånd, og har all makt i himmel og på jord, han har gått her på jorden som en av oss. Han satte pris på vennskap og kjente seg sår og skuffet når venner gikk ifra ham, og lot ham kjempe alene. Han la seg i båten og sov da stormen raste og bølgen slo, og Han satte seg ved brønnen i Sykar, trett og sulten etter en slitsom reise.

Vi mennesker vet godt hva det er å bli trette og sultne. La oss bare tenke på mor. Mens andre sover må hun så titt våke, og når andre er uthvilt må hun gå til arbeide sammen med dem. Ellers er der mere enn nok av det som gjør oss alle trette. Båt og plog, fabrikk og motor, butikk og kontor sliter på sinn og nerver, kamp på land og hav dagstøtt for

å få mat til seg og sine – det er livskårene for folk flest til vi legger oss og skal sove den siste søvn. Men ut over alt dette slit og slep retter han sine signede hender, han som har prøvd livet her nede. Både på land og sjø. Han som rår over utallige englehærer, Han sender dem til vern for oss i striden, og til hjelp i arbeidet.

La oss da også i dag gå frimodig til strevet. Jesus går med. Det er i denne arbeids-kirke han vil tjene oss. Vi skal holde gudstjeneste i arbeids-klær.

Med Jesus vil eg fara på livsens ferd i lag, Gud, lat den samferd vara alt til min døyand` dag!

Det er mi høgste æra, det er mi største ros, Hans fylgjesvein å vera og vandra i Hans ljøs.

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser?

Får du hjelp for ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende.

Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Korsfestet med Kristus

Av Søren Pederson (1852-1923)

Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg. Gal. 2:20

”Jeg er korsfestet med Kristus” – tør vi ta det på leppen?

Prøv! - Hva vil det si? Er det først og fremst forpliktelse, selvfornektelse? Stopp litt! Er det ikke først og fremst en usigelig glede?

Etter hele Galaterbrevets sammenheng og tankegang betyr det frem for noe annet å være aldeles frigjort fra Loven: ”Jeg er ett med Kristus, jeg er fullkomment frelst. Jesus hadde meg med seg på korset, da han sonet; Han bar meg inni seg, som en mor bærer sitt foster. Når moren dør, så dør også fosteret. En er død for alle, så er de alle døde (2. Kor. 5). Så **er** jeg død, **har** betalt i Ham for alle mine synder, det **er** fullbrakt”! Lovet være Gud, at så meget betyr ”jeg er korsfestet med Kristus”!

Jeg kan svare den anklagende lov: ”Ja, jeg er skyldig, men for nettopp den skyld er Kristus død; jeg er korsfestet en gang før i Ham. Du vil vel ikke korsfeste meg en gang til? –”

En gammel fortolker sier, at Jesus ”**var** David, som drev hor” Jesus ”**var** Peter, som fornektet”, Jesus ”**var** Maria Magdalena og Sakkeus

og alle de andre” og gikk som sådan opp på korset; så er de alle døde i Ham. Det er dristig språk, ser vi. Man taler ikke så nå til dags. Har du gjettet hvem fortolkeren er? Det er Luther.

Og for så vidt skulle jeg unne meg selv og alle predikanter og deg, min venn, å være riktig ”lutherske”, som det å være lutheraner vil si: en hel, frigjort, evangelisk kristen, som i fullt frimodig alvor, hensynsløst og djervt som Luther, har kastet seg på Jesu Kristi frelse og **er** frelst og fri i Ham. Hvor mange bundne og fangne i Norges land skulle ikke gå frie og lovsyngende, hvis de var ”lutherske”!

Å være ”luthersk” kan umulig være å holde først og fremst på sakramentene, for dem har også katolikkene i overflod, hele syv! Men Luther brøt med ”gjerningenes religion”, med selvets religion. Han lot Jesus virkelig være en Jesus.

Å, si meg i dag, hva kommer det av når så mange aldri kjenner trang til dette djerpe paulinsk - lutherske tenke - og talesett, men bare frykter og mistenker det for lovforakt?

Kommer det ikke av at man ennå *prøver å leve ved loven, sette litt håp til loven?* Man *nevner* nok korset og forsoningen (skjønt lite), men man legger ikke tyngdepunktet der.

Nei, tyngdepunktet ligger på *hva vi må være eller bli.*

Hva kommer det av at mangfoldige nordmenn lever nokså hyggelig og tilfreds sammen med de helligste ideale krav uten å angripes i sitt vesens dyp av kravene, uten å brytes, knuses, dødes av loven, uten noensinne å fortvile? Tvert imot, - de roser loven, bergprekenen for eksempel, som om den ikke dømte dem i hvert eneste vers.

Slikt kommer av at man ikke omgås lovlig med loven. Man tar den ikke så nøye; man lempet og demper, tror ikke at loven oppdager det.

Jeg har hørt om en smugler, som var så fornøyd med øvrigheten, at han trakterte den gamle tollbetjent med portvin hver gang han kom om bord, klappet ham på skulderen og sa: "Gud velsigne øvrigheten!" Inntil smugleren ble oppdaget! Da fikk pipen en annen lyd. Da kom smugleren på tukthuset og velsignet *ikke* øvrigheten lenger.

Slik er det med disse folk som velsigner Bergprekenen, fordi de slett ikke tar den på alvor. De fusker

med loven, smugler forbannet gods gjennom hjertet hver eneste dag, tillemper Guds ord, så de allikevel kan være rolige uten å fortvile over seg selv.

Å, du store, pene kirkeflokk, du skal få høre en gang, hvorfor du ikke behøver å være korsfestet med Kristus. Det er fordi du fusker og smugler, blander en teskje evangelium til bedøvelse opp i Guds hellige lov, hvis du en sjelden gang begynner å engstes. En farlig, skjendig trafikk i Guds eget hus.

Dødsstraffen er nok – tvert imot Guds ord – opphevet i vårt land. Men dødsstraffen for synd er *ikke* avskaffet i Guds lov. Det heter likeså lynende i dag som på Sinai`s tid: "*Den som synder skal dø.*"

Meget mulig at den norske skarpretter – øks har blitt en antikvititet, men i Guds lov er der ingen "antikviteter"; - "*forbannet er den som ikke blir ved i **alt** som er skrevet i lovens bok*".

Det forteller korset på Golgata aller best om. For se, hvor forferdelig strengt Gud tar det med sin egen Sønn, nettopp fordi han går inn under loven! Se hvor Gud hater synden, selv når den ligger på den uskyldige! Hør hvor han tier til hans rop, fordi han er "*gjort til synd*".

Brødre, hvis Guds ord er sant, er vi

helvetets bytte, om vi holder oss til loven. Vårt liv er forfeilet, forbannet, om vi ikke er korsfestet med Kristus.

Ikke bare i nærheten av korset, under korset, men helt oppe på det, spikret sammen med Ham!

Moody må ha rett når han sier at liksom farmeren på prærien bare kan reddes når sletten brenner, ved å tenne opp motild og svi av hele grunnen rundt seg, så er der alene en plett på jorden, hvor syndere kan gå fri. Det er på korset hvor Guds vredes ild **har** svidd av engang, hvor Jesus lot seg fortære i vårt sted.

Og jeg håper vi er enige i at dette er vårt "sjibbolet", Paulus` og Luthers djerpe evangelium. Tiden er full av "sibbolet", noe som ligner "sjibbolet", men er blodløst og benfritt og ikke gir holdning i døden. Nei, løft fanen: Jeg **er** korsfestet med Kristus, jeg **har** alt smakt forbannelsen, hvor du lov ville dømme meg hen; jeg er frelst i min dyre Frelser, som bar det alt for meg. Halleluja!

Men da kan jeg ikke leve meg selv lenger. *"Ikke jeg lever, men Kristus lever i meg"*. Det blir en simpel selvfølge av dette: Han hadde meg med seg på korset. Er jeg virkelig død med Ham, så er jeg som røveren *flyttet over fra mitt kors til hans* og kan ikke gå tilbake og leve selvets liv. Jeg kan ikke på en gang være på

Jesu kors og leve borte fra det. Nei, "hos deg jeg fast vil blive," som den hellige Bernhard synger.

"Ja, men stopp litt", sier noen.
"Hvis du ikke bare vil preke oss inni store følelser, men gi oss noe for livet, da må du vel vite, at selvet slett ikke er dødt verken i deg eller de andre. Vi ser jo nok av det hver eneste dag. Endog de "åndsfylte" har jo et stygt "loddent" selv somme tider".

Ja, vil jeg svare, jeg preker ikke syndefrihet, ikke at en troende har bare en natur, at kjødet er begravet og aldri viser seg mer. Det er løgn når svermerne påstår det!

Men jeg preker Kristi kors og Kristi kors` nagler gjennom mitt kjød, **et korsfestet selvliv**.

Akk, de korsfestede kunne leve en god stund på korset. *Men de kunne ikke gå ned igjen av korset og leve fritt i synden og selvet.*

Når så mange som kaller seg kristne, lever i synd og selviskhet, da beviser det kun at de kanskje nok har vært i nærheten av korset, men ikke **på** korset med Jesus. For de som hører Kristus til, **har** korsfestet kjødet med lystene og begjæret.

Det kan slite ordentlig i de med Kristus korsfestede. Herre, du vet det! Det kan *kjennes* som om vi

atter ville ned og leve selvets liv. Men så holder korset oss fast. Pris skje Gud, det er Han som "holder oss til Kristus".

Vi er naglet til korset, hele vårt liv er i det, vår saft og kraft.

Vi må ofte ydmykt bekjenne: "Nå var selvet atter på ferde". Men prøv oss, du som sier vi hykler. Prøv oss i fristelsens stund, om vi virkelig vil ha vår egen vilje og stige ned av korset – eller om Jesus skal få sitt frem i oss?

Da skal du merke hvem som er ekte og hvem ikke. Det skal innrømmes, at mange kristne ennå ingen kraft har fått mot synden og selvet. Jeg tør ingen dømme uten meg selv.

Men det vet jeg, der er kraft å få, Jesu oppstandelses kraft. Det er *ikke* slik, at synden bare igjen og igjen forlates oss, mens vi ikke vil forlate synden. Gud tilgi den som tar det slik! Der er kraft i dette "*Han, som elsket meg og gav seg selv for meg*". Er det ikke mektig?

Du som fristes: Be om Guds Ånd til å se denne grenseløse, blødende, døende, oppstandne, seirende Jesu kjærlighet, som smelter selvet ut. Derfor kan det aldri prekes "for mye evangelium".

Jeg husker nok så mang en frossen kirkegang i mitt liv. Der var litt sol

over den, men det var bare "litt klostersonn", vintersol. Ikke nok. Ikke den fulle, frigjørende, smeltende sannhet: i Kristus er jeg død fra selvet. Ikke nok til å "komme løs"!

Det er liksom tømmerstokken oppe i fjellvannet. Der ligger den innefrosset i vintersol, og det krisler somme tider i isens overflate, men det smelter ikke, stokken ligger fast. Ikke engang litt vårsol er nok til å løse den. Den rører kanskje på seg en smule, men blir omtrent i sin gamle stilling.

Men når sommersolen skinner døgnet rundt, da brister de isbundne vann, da løfter strømmen stokken og tar den med seg. Se, hvor den flytter seg, ut av innsjøen, inn i fossen, nedover elven, helt ut i havet, hvor den skulle hen!

Kjære forløste, dyrekjøpte sjel, det er *vår* historie – ikke sant? Jesu kjærlighets sol tar oss med seg ut av selvet, ut av isen, for "*Han elsket meg og gav seg selv for meg*". Amen og halleluja for en hel, full frelse i Jesus Kristus!

Amen.

Fra boken "Ingen uden Jesus alene" av S. Pederson. Talen er gitt en forsiktig språklig revisjon av Jon Espeland.

En usigelig gave

Av Olaf Gjone

”Usigelig”. Prøv å gjennomtenke ordet. Innholdet blir du aldri ferdig med. For det er jo usigelig. Men dette må forkynnes, høres, og mottas i tro. Den som ikke kjenner det usigelige, går fortapt. Men den som kjenner det usigelige, slik at han av hjertet tror det, er frelst for tid og evighet. Så usigelig dyrebart er det. (Joh.17:3)

Jesus er Guds usigelige gave til oss. Hva denne gave betyr, aner vi ikke av oss selv. Det må åpenbares for oss, av Ånden, ved Guds ord. *”Det som intet øye har sett og intet øre har hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham. Men for oss har Gud åpenbart det ved sin ånd”* (1. Kor 2:9-10). Åpenbart betyr avslørt. Er det avslørt for deg at du har frelse og evig liv i Jesus? – slik at du elsker ham?

Da har du mottatt en usigelig rik gave! Det er ikke ditt eget påfunn. Det er Guds vilje og bestemmelse som har fått gjennomslag hos deg. *”For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave”* (Ef.2:8).

En kristen blir aldri ferdig med å høre

om Jesus. Men det er dessverre mange ”kristne” som liksom er ”ferdige” med dette. De vil heller høre ”noe annet”. Da er de neppe personlig kristne. For Guds usigelige gave er personlig. *”Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre”* (Rom 6:23).

Syndefallet er usigelig stort og grufullt. ”Hele verden ligger i det onde” (1. Joh 5:19). Etter terroren i USA 11.september skjelver hele verden for syndens krefter som utfolder seg verre og verre. I oss selv er vi, personlig, fortapte syndere. Den selverkjennelse er nødvendig å ha, - for at vi skal ha vår trøst i Jesus. Men så må vi erkjenne at nådens gave er så mye herligere enn syndens gave. *”Der synden ble stor, ble nåden enda større”* (Rom 5:20).

En døende engelsk forkynner fikk nåde til å vitne om det. Bevisstløs lå han, mens venner sto rundt. I dødsøyeblikket slo han øynene opp og sa: ” Nå har jeg sett Jesus, og han er tusen ganger herligere enn jeg hadde trodd”. I den overraskelsen sovnet han inn. Så stor er altså rikdommen vi har i Jesus, uendelig rik.

God jul med en usigelig julegave!

Sannelig kan vi si som apostelen Paulus:

”Gud være takk for sin usigelige gave” (2. Kor 9:15).

Erkjennelse

Av Tom Eftevand, på møte i Kvelde bedehus 24. nov -07.

1. Det er ikke min erkjennelse av synd som gjør meg til en synder.
2. Det er ikke min erkjennelse av syndens alvor, som gjør synden alvorlig.
3. Det er ikke min erkjennelse av Guds nåde, som gjør at Gud er nådig.
4. Det ligger alltid mye mer i Guds nådeløfter, enn min erkjennelse er i stand til å fatte.

Bibelhelg på Norsjø

Sted: Gvarv i Telemark

29. februar - 2. mars 2008.

Emne: Livet i Gud.

Talere: Tom Eftevand, Tore Mangelrød og
Magnor Sandvær.

På bibelhelg: Unge og eldre samlet på leir.

Priser: Full pensjon: Kr. 500,-
Under 12 år. kr. 250,-
Under 6 år gratis.
Student/skoleungd. Kr. 400,-
Maks fam.pris. Kr. 2000,-
Alle med reiseavstand over 40 mil betaler 1/3 pris.

Informasjon og påmelding:

Mariann og Olav Malerød, Breidal, 3282 Kvelde. 33113933 / 45600424.

Påmeldingsfrist: 23. februar

Vi minner også om:

- *sommerbibelskolen på Imi-stølen,
Oppdal 10. - 13. juli 2008*
- *sommerbibelskolen på Bygland v.g.s.,
Bygland 7. - 10. august 2008*

Aldri forstummer tonen fra himmelen

Av Inger Lise Mangelrød

Jeg er glad i julen fordi jeg er glad i julens budskap! Ikke minst i julebudskapet tonesatt gjennom de kjente og kjære julesangene våre. De første kristne sang ganske sikkert i glede åndelige sanger om Jesu fødsel, selv om vi ikke har kjennskap til disse. Men på 300-tallet etter Kristus diktet biskop Ambrosius i Milano en julesalme som er bevart for ettertiden, og sunget gjennom generasjoner. Opprinnelsen til denne salmen finner vi i biskop Ambrosius kamp mot Arius sin vranglære. Arius fornekter at Jesus var sann Gud, og denne vranglæren bredte seg i kirken og truet med å ødelegge den innenfra. I kampen mot dette lærte Ambrosius menigheten sin denne julesalmen som er full av trossannheter. Til ettertanke i en tid som vår, som også er utsatt for ødeleggende vanglære:

Folkefrelsar, til oss kom,
Fødd av møy i armødsdom!
Heile verdi undrast på
Kvi du såleis koma må.

Herrens under her me ser,
Ved Guds Ande dette skjer.
Livsens ord frå himmerik
Vert i kjøt og blod oss lik.

Utan synd han boren er
Som all synd for verdi ber.
Han er både Gud og mann,
Alle folk han frelsa kan.

Frå Gud Fader kom han her,
Heim til Gud hans vegar ber,
Ned han fór til helheims land,
Oppfór til Guds høgre hand.

Du som er Gud Fader lik,
Ver i vanmakt sigerrik!
Med din guddomsvelde kom,
Styrk oss i vår armødsdom.

Klårt di krubbe skina kan,
Ljoset nytt i natti rann,
Naud og natt til ende er,
Trui alltid ljuset ser.

Lov og takk, du Herre kjære,
Som til verdi komen er!
Fader god og Ande blid,
Lov og takk til evig tid!

Martin Luther brakte nye toner inn i julesangskatten vår. I 1535 skrev han *Barnesalme til Kristi jul*. Luther skapte et hjem med sang og musikk. Fra lutherske hjem i Tyskland har vektleggingen av julefeiring i hjemmet, med juletre og julesanger bredt seg utover verden

Fra himlen høyt jeg kommer her
med hilsen både god og kjær,
det glade budskap om Guds fred,
det bringer jeg til jorden ned

Et lite barn er født på jord.
En utvalgt jomfru er hans mor.
Her ligger han så fin, så kjær,
han deres fryd og frelser er.

Vær lovet, Gud, som gaven god,
din egen Sønn, oss sende lot!
Hør, gleden ennom himlen går,
Guds engler hilser oss: Godt år!

Brorson er pietismens store salmedikter. I 1732 ga han ut en liten julesangbok. Han var redd at menigheten hans igjen skulle begynne å feire jul på verdslig vis med drikking og turing. Salmen kan leses med dyp ettertanke inn i vår norske julefeiring i dag:

I denne søte juletid
Bør man sig rett fornøie
Og bruke all sin kunst og flid
Guds nåde at ophøie.
Ved Ham som er i krybben lagt,
Vi vil av all vår sjelemakt
I ånden oss forlyste;
Din lov skal høres, Frelsermann,
Så vidt og bredt i verdens land
At jorden den skal ryste!

En liten sønn av Davids rot,
Som og er Gud til like,
For våre synders skyld forlot
Sitt høie Himmelrike.
Det var ham svart å tenke på
At verden skulle under gå,
Det skar ham i hans hjerte;
I sådan hjertens kjærlighet
Han kom til oss på jorden ned

At lindre all vår smerte!
Vår takk vi frem vil bære da,
Enskjønt den er kun ringe;
Hosianna og Halleluja
Skal alle vegne klinge.
Guds ark er kommet i vår leir;
Ti synger vi om fryd og seir
Mens hjertet må sig røre,
Vi synger om den søte fred,
Så helvede skal skjelve ved
Vår julesang å høre!

Gud er nå ikke lenger vred,
Det kan vi derav vite
At han har sendt sin sønn her ned
For verdens synd å lide.
Det vorde vidt i verden kjent
At Gud sin sønn for oss har sendt
Til jammer, ve og våde!
Hvem vilde da ei være sæl
Og trøste sig i ve og vel
Til Jesu rike nåde.

Tilslutt vil jeg ta med en fransk julesang fra 1847, oversatt til svensk. Det fortelles en liten historie fra den fransk-tyske krig i 1870-71 om denne sangen: Julaften 1871, midt under voldsomme trefninger mellom tyske og franske armeer, trådte en fransk soldat plutselig fram, la fra seg våpnene sine og gikk rolig over mot fiendens side. Våpnene stilnet, og soldater på begge sider fulgte den øyensynlig gale mannen med øynene. Da han var innen hørevidde, stanset han. Stående der helt stille uten våpen, løftet han øynene mot himmelen og sang: *"O, Helga natt"* Etter at den franske soldaten hadde fullført alle tre vers, krøp en tysk infanterist fram fra sitt skjulested, og fra tysk side tonet Luthers julesalme *"Fra himlen høyt jeg kommer her"* utover slagmarken. Historien forteller videre at kampene holdt opp de neste 24 timene, så soldater på begge sider fikk en midlertidig fred til ære for juledag.

O helga natt, o helga stund för världen,
då gudamänskan till jorden steg ned!
För att försona världens brott och synder,
för oss han dödens smärta led.
Och hoppets stråle går igenom världen,
och ljuset skimrar över land och hav.
Folk, fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
:/: O helga natt, du frälsning åt oss gav. :/:

Ty frälsar'n krossat våra tunga bördor
Vår jord är fri, himlen öppen nu är
Uti din slav du ser en älskad broder,
och se, din ovän blir dig kär
Från himlen bragte frälsaren oss friden,
för oss han nedsteg i sin stilla grav.
Folk, fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
:/: O helga natt, du frälsning åt oss gav. :/:

Sitat av Ludvig Hope:

1. Den som ikke har gudsfrykt i arbeidsklærne, har det heller ikke noe annet sted.
2. Se alt du har å gjøre som en gudstjeneste, - da blir du sterk og glad i din gjerning.

Sitat av Martin Luther:

En kristen er ikke et menneske som ikke HAR noen synd, men et menneske som IKKE BLIR TILREGNET noen synd.

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs (Sandefjord) tar for seg deler av Salomos Høysang. Følg derfor med i Bibelen og les deg glad!

Høys 1: 6; Stirr ikke på meg, fordi jeg er så mørk, fordi solen har brent meg! Min mors sønner ble harme på meg, de satte meg til å vokte vingårdene. Min egen vingård har jeg ikke vaktet

Bruden er mørk, ja sort som hun har bekjent i v. 5. Job sier: *Sort går jeg omkring, men ikke av solens hete - 30: 28.*

Min mors sønner? Hun sier ikke brødre, det er noen som ikke har den samme far. Jesus kaster lys over dette når han sier i Joh. 8: 44; *Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre etter deres far lyster.* Det er en annen far bruden har som Johannes sier i Joh. 1: 12-13; *Men alle dem som tok i mot ham (Jesus) dem ga han rett (fullmakt) til å bli Guds barn, de som tror på hans navn. De er ikke født av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.* Og i 1. Joh. 5: 1; *Hver den som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud. Og hver den som elsker Faderen, elsker også den som er født av ham. Faderen elsker den som er født av ham.* Og David sier i Salme 69: 9; *Jeg er blitt en fremmed for mine brødre og en utlending for mine mors barn.*

Bruden var nidkjær i vingårdsarbeidet, og hun møter motstand. Når en forkynner om synd og nåde, så vil en møte motstand fra verden. En hører så ofte: Er det ikke noe annet da? Det må da vel være noe annet å forkynne? Jesus har forutsagt dette i Joh 15: 19-20; *Var dere av verden, da ville verden elske sitt eget. Men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden, derfor hater verden dere. Kom i hu det ord som jeg sa til dere: En tjener er ikke større en sin herre, har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere. Har de holdt mitt*

ord, så skal de også holde deres. Og Paulus skriver til Timoteus i 1. Tim 4: 16; *Gi akt på deg selv og på læren! Bli ved med det. For når du det gjør, skal du frelse både deg selv og dem som hører deg.* Det er et veldig ord som vi har fått til et fortapt folk. Tenk frelsens ord er oss betrodd, sjeler som skal høstes inn i Guds rike. Og det var i dette arbeidet bruden sto.

SOLEN

Det står hos profeten Malakias 4: 2; *Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger.* Og Peter sier om solen i 2. Pet. 1: 9; *Og desto fastere har vi det profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på. Det er som en lampe som lyser på et mørkt sted, inntil dagen lyser fram og morgenstjernen går opp i deres hjerter.* Ja sannelig er det mørkt i hjerte, før vi blir opplyst av Guds Ånd. Ja, Paulus sier i Ef. 5: 8; *Dere var jo selv en gang mørke, men nå er dere lys i Herren. Vandre som lysets barn.*

Vår formørkede forstand,
Kan jo ikke sannhet kjenne
Uten din den gode Ånd
Vil sitt lys i oss opptenne;
Godt å tenke, tale, gjøre,
Dertil må din Ånd oss føre.

VINGÅRDEN

Es. 5: 1-7; *Jeg vil synge om min elskede, synge min venns sang om hans vingård. Min venn hadde en vingård på en fruktbar*

haug. Han gravde om den og rensset den for stein og plantet edle vintrær i den. Han bygde et vaktårn midt i den, og han hogg også ut en vinpresse i den. Og han ventet at den skulle bære gode druer, men den bar ville. Og nå dere Jerusalems innbyggere og Judas menn: Døm mellom meg og min vingård. Hva var det mer å gjøre med min vingård, som jeg ikke alt hadde gjort med den? Hvorfor bar den ville druer når jeg ventet at den skulle bære gode? Så vil jeg nå la dere vite hva jeg vil gjøre med min vingård: Jeg vil ta bort gjerdet, så den blir avnagd. Jeg vil rive ned muren, så den blir nedtråkket, og jeg vil la den ligge øde. Den skal ikke skjæres og ikke hakkes, men torn og tistel skal skyte opp. Jeg vil befale skyene at de ikke skal la regn falle på den. For Herren, hærskaenes Guds vingård er Israels hus. Og Judas menn er hans kjæreste skapning. Stopp litt for dette: Gud gjør dette med sin kjæreste plantning! Også vi som lever i troen, er hans kjæreste plantning. Vi som vandrer i Abrahams fotspor er Guds arvinger. Vi arver sammen med Abraham, Isak og Jakob. Gal. 4: 28-31; Men vi brødre, er løftes barn, likesom Isak. Men han som var født etter kjødet, forfulgte ham som var født etter Ånden. Og slik er det nå også. Men hva sier skriften? Driv ut trellkvinnen og hennes sønn. For trellkvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn. Altså, brødre, er vi ikke trellkvinnens barn, men den frie kvinnes. Rom. 8: 14-17; For så mange som drives av Guds Ånd, der Guds barn. Dere fikk jo ikke trelldommens ånd, så dere atter skulle frykte. Men dere fikk barnekårets Ånd som gjør at vi roper: Abba Far! Ånden selv vitner med vår ånd, at vi er Guds barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi

er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, forat vi også skal herliggjøres med ham.

Ufattelige ord, vi kan ikke fatte dette fullt ut. Hvis det virkelig hadde gått opp for oss hva vi har i vente, kunne vi ikke leve her i denne jammerdalen. Men dagen kommer, da vi skal møte vår Brudgom med en salig trøst om at der skal vi være evig sammen. La oss se til at vi blir blant dem som arver!

Brorson:

Guds igjenfødte, nye levende sjeler møter vår Abba i syngende flokk. Herrens nye skapningers liflige sjeler, kan i hans lovsang ei øve seg nok. Later dog hver seg for Faderen høre. Hvem der hans nåde kan deiligst kunngjøre.

Onde vi vare og døde som stene, hårde i hjerte som marmor og stål. Det var din mektigste nåde alene som fikk oss reddet og nådde sitt mål. Lot oss ved Ånden i ordet fornemme Frelserens levendegjørende stemme.

De som den lærdom vil ikke bifalle, neppe kan tåle å høre derpå. Regner seg dog i blant Herrens utvalgte, skjønt de på veien til helvete gå. Akk at de ville dog grundig erkjenne: Kjødet's fornøyelses bitreste ende.

Barnene ene for arvinger kjennes, det er i himlen all evighets rett. Alle de andre som ikke omvendes deres forhåpning består seg kun slett. Det skal de skue med dødnings farve: Når de ser barnene ene å arve.

I Jesu Kristi rettferdskrud, med kledning, ring og sko.
Går jeg som Jesu Kristi brud til evig sabbatsro.

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

«Korsfestelse av kjødet» synes for det vantro og ugjenfødte menneske å være en stadig kilde til plager, lidelser, mørkemannstanker, sorg, unødig selvfornektelse og selvplageri.

Men slikt synes man og tenker man bare fordi man ikke kjenner EVANGELIETS LYS.

For dette lys opphever alle ydmykelser vi føler i oss selv, ved Guds trøstende opphøyelse for sitt åsyn.

Olav Valen-Senstad, «Tornen i kjødet»

Ned Korsets fot